

af 22. December 1916 §§ 1—6 til andre Kommuner end de under A. nævnte forbliver i Kraft, saaledes at Regelen under A. anses som udvidet til at omfatte disse Kommuner.“

#### Ny Paragraf.

5) Efter § 15 indføjes som ny Paragraf:

„Efter Udløbet af den i § 15 fastsatte Frist af 14 Dage efter denne Lovs Ikrafttræden kan en Kommunalbestyrelse vedtage at nedsætte Nævn til Paakendelse af de i § 15 nævnte Sager, men Bestemmelserne i nærværende Lov gælder da først fra Datoen for Kommunalbestyrelsens Vedtagelse.“

De stillede Ændringsforslag sattes først til Forhandling.

**Ordføreren (Godskesen):** Efter at Betænkningen over nærværende Lovforslag var affattet og Lovforslaget var blevet trykt, saaledes som det kunde ventes at ville komme til at lyde efter anden Behandling, har Lovforslaget været underkastet et redaktionelt Gennemsyn dels i Ministeriet, dels i Bureauet, dels af flere af de københavnske Huslejenævns Formænd og endelig af mig personlig. Resultatet er blevet, at man hvert Sted er blevet opmærksom paa en lille Ting, der kunde være heldigere affattet. Jeg beder ærede Medlemmer se paa Ændringsforslagene Nr. 1—4, der nærmest er af redaktionel Betydning.

Nr. 1 til § 1 gaar ud paa at flytte en vis Bestemmelse til en formentlig heldigere Plads.

Nr. 2 til § 3 og Nr. 3 til § 4 gaar ud paa at give et formentligt heldigere Udtryk for Tanken.

Nr. 4 til den nuværende § 9, tidligere § 8, refererer sig til det Forhold, at Indenrigsministeriet kan foranledige en kongelig Anordning, hvorved de Bestemmelser, som i § 9 A er givne for København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner, udvides til at gælde for andre Kommuner. Det foreslaas nu tilføjet, at hvis der allerede tidligere maatte være udkommet en kgl. Anordning med Hensyn til visse Kommuner i Henhold til den allerede gældende Ret, skal det ikke være nødvendigt at gentage den kgl. Anordning i Henhold til den foreliggende Lov. Det er altsaa unødigt Vidtløftighed, man herved sparer.

Til disse ganske formelle Ændringsforslag knytter sig imidlertid et af mere reel Betydning. Det findes opført under

Nr. 5. Som ærede Medlemmer vil erindre, blev Lovforslagets § 15 ved anden Behandling affattet saaledes, at Kommunalbestyrelserne kan nedsætte Nævn med Hensyn til Forretningslokaler uden Beboelse, men de skal tage deres Bestemmelse, om de vil eller ej, inden 14 Dage efter denne Lovs Ikrafttræden. Den højtærede Minister har meget ønsket, at man ikke ganske skulde afskære Kommunalbestyrelserne fra at nedsætte Nævn senere. Han mener, at Forholdene i en Kommune kunde forandre sig saaledes, at selv om der ikke nu er Anledning til at nedsætte Nævn med Hensyn til Forretningslokaler, kunde denne Anledning senere komme. Udvalget har ment at kunne imødekomme dette Ønske fra den højtærede Ministers Side og stiller altsaa Forslag om, at Kommunalbestyrelser ogsaa efter Udløbet af de 14 Dage kan vedtage at nedsætte Nævn med Hensyn til Forretningslokaler. Men vel at mærke, hvis Kommunalbestyrelsen nedsætter Nævnet straks i Løbet af de 14 Dage efter Lovens Ikrafttræden, faar Loven i et vist Omfang tilbagevirkende Kraft, hvis den derimod nedsætter Nævnet senere, bliver der ikke Spørgsmaal om noget saadant, saa kommer Loven først til at gælde fra Datoen for Kommunalbestyrelsens Vedtagelse.

Alle disse Ændringsforslag stilles af det samlede Udvalg.

Jeg skal endnu tillade mig at bemærke, at man har haft under Overvejelse at stille endnu et Ændringsforslag, nemlig til § 10, som siger: „Det er forbudt under nogen Form at betinge sig eller modtage eller yde Dusør ved Indgaaelse af Lejemaal vedrørende de i denne Lov omhandlede Lejligheder m. m.“ Der er overfor Udvalget i den tolvte Time rejst Tvivl om, hvorvidt man ikke herved vilde udelukke den i og for sig meget samfundsnyttige og i hvert Tilfælde ganske tilladelige Virksomhed, som drives af Udlejningsbureauer. Jeg har dog ment, og Udvalget har deri været enigt med mig, at det aldeles ikke er nødvendigt at foretage nogen Ændring, for at Udlejningsbureauerne kan bevare deres Virksomhed. Det, der nemlig i § 10 forbydes, er kun „at betinge sig eller modtage eller yde Dusør“, men „Dusør“ maa antages at være noget ekstraordinært, som ligger udenfor Vederlag for ydet Arbejde. Det kan ikke ved Paragraffens Affattelse været udelukket, at der betinges eller ydes Vederlag for virkelig Arbejde — og noget saadant er jo den Virksomhed, der udfoldes af Udlejnings-